

Un tren per Figueres

Aquestes eleccions agafen Figueres en un moment històric clau, perquè caldrà aprofitar el seu gran motor econòmic, social i cultural per reforçar la seva capitalitat i reconduir un cert procés de decadència. El nou POUM ha de ser un aliat important

Aplaudiments durant l'aprovació del POUM el passat 29 de març. AJUNTAMENT DE FIGUERES.

Figueres va aprovar el març passat el pla d'ordenació urbanística municipal (POUM). L'anterior, que encara es deia pla general, datava del 1983. Han hagut de passar 40 anys per deixar enrere unes normes totalment superades. Aquest és el tema més important del mandat que estem a punt d'acabar i segur que condicionarà en bona part els propers. Figueres gravita sobre la comarca amb una capitalitat i centralitat indiscutibles; a diferències d'altres, com per exemple al Baix Empordà, on el pes econòmic que tenen moltes poblacions contrasta amb la històrica la Bisbal. A Figueres, tot això no es discuteix. Però Figueres ha anat perdent pes. Govern i oposició en són conscients i tenen clar que no poden

deixar passar el tren que va entrar de ple en el segle XXI i del qual ja han consumit dues dècades. Per això la hipòtesi per analitzar aquestes eleccions la centrarem en dos elements: reforçar la capitalitat i les possibilitats de les llistes, especialment Junts. Pel que fa al primer, Figueres es troba en un moment històric; és a dir, el govern resultant no es pot permetre ni populismes, ni funcionar amb l'estigma del clientelisme tradicional català imperant durant dècades. Cal projectar el municipi i treure'l d'una certa decadència. En altres paraules, a Figueres se li està acabant de viure d'antics ingressos històrics. El POUM i l'estació de tren són clau. El segon element és què farà Junts per Figueres, el guanyador sense corona de les passades eleccions, o bé si es revalidarà el pacte actual.

L'escenari actualEl punt de partida per a l'anàlisi serà la situació actual. I aquí, per cert, ja partim d'un imponderable que no agrada a ningú, i menys als qui governen, com és la convocatòria de la vaga del servei d'escombraries, iniciada en plenes Fires i Festes de la Santa Creu, i ahir sense acord i judicialitzada. Un tema sobrevingut que no sabem ni quin efecte pot tenir, ni com pot condicionar el vot.

L'equip de govern el constitueix un quadripartit format per ERC (5 regidors), que té l'alcaldia i que la defensa amb autoritat; el PSC (4), que llueix una vicealcaldia i moltíssima experiència, en què el seu líder aplica una política entre florentina i contundent, i, finalment, Canviem Figueres (1) i Guanyem (1), col·laboradors necessaris i discrets –quant a resultats electorals– per fer la suma. Una suma que va barrar el pas el 2019 a uns exconvergens amb el nou vestit a mida –ara no tant– de Junts. A l'oposició, Junts per Figueres, que va començar amb vuit regidors però que ara en té cinc, perquè tres van optar el desembre del 2021 per passar a ser regidors no adscrits. El motiu de portes enfora va ser el mateix que el dels matrimonis famosos que se separen de bones maneres: van adduir “diferències irreconciliables”, en el seu cas “internes”. Aquests tres regidors dos anys abans van passar a militar al Partit Nacionalista Català. Finalment, ens hi queda Ciutadans (2), entre la defensa de la llengua cervantina i una oposició acolorida. Fins aquí la composició actual del consistori, format, doncs, per sis grups. A aquestes eleccions es presenten deu candidatures. A les d'ERC, el PSC, Junts per Figueres i Ciutadans, cal sumar-hi els escindits de Junts, amb el nom de Figueres Futur, i els de la CUP, que deixen de banda la marca

Guanyem. Finalment, cal sumar-hi Figueres en Comú-Confluència, Figueres per la República, el PP i Vox. Les variables El resultat de Jordi Masquef com a cap de llista de Junts el 2019 va ser important, ja que va aconseguir vuit regidors. Marta Felip, el 2015 amb CiU, en va aconseguir set, un menys, i això que era la ungida d'un dels grans alcaldes populistes figuerencs, Santi Vila. Per això és clau veure quin efecte pot tenir Masquef i, evidentment, com el pot arribar a afectar el fet que Carles Arbolí lideri el projecte Figueres Futur-Tots per l'Empordà. Agnès Lladó ha estat l'alcaldessa d'ERC que ha apostat pel diàleg, si bé ha estat contundent i ha moderat els plens amb mà de ferro. ERC va fer el salt de tres regidors el 2015 a cinc el 2019. Que els republicans aconseguissin l'alcaldia és, en part, el gran fracàs de Jordi Masquef a l'hora de formar govern. Això va permetre la suma d'un total de quatre partits. El fet que ERC i el PSC governin junts tampoc ha tingut grans inconvenients; i si aquests s'han donat, s'han gestionat a porta tancada. En tenim un exemple a Castell-Platja d'Aro, on els socialistes tenen l'alcaldia i governen sense problemes amb els republicans. És a dir, hi ha la possibilitat de tornar a repetir el pacte a Figueres, i més amb els vents favorables que bufen des de Barcelona. Però caldrà que hi hagi suma. I perquè la calculadora doni un bon resultat cal veure què fa Junts. Finalment, el PP, Cs i Vox poden ser com els fills de Zeus; caldrà esperar quin dels tres, en cas de sortir, es cruspirà algun dels altres. També és una incògnita el que poden fer Figueres per la República, Figueres en Comú-Confluència i la mateixa CUP. Posar unes vies pel futur Però, sigui quin sigui el govern resultant, aquest tindrà sobre la taula el repte de la Figueres del segle XXI; és a dir, assentar les bases de la recuperació. Un gran pas ha estat l'aprovació provisional, en el ple extraordinari del març i per majoria –13 vots a favor i 7 abstencions–, del POUM. Un pla que ha de reordenar la viabilitat a la ciutat, caòtica i maldestra, i una previsió de creixement de fins a 53.000 habitants fins al 2040. D'altra banda, no s'ha d'oblidar com es resoldrà el tema ferroviari, un punt pendent i calent. L'Estat preveu posar a licitació molt aviat l'estudi constructiu que ha de permetre traslladar l'estació de tren convencional de Figueres a Vilafant –en forma, previsiblement, d'estació intermodal– i treure els passos de nivell del centre de la ciutat. El projecte inclourà un túnel de 2 quilòmetres a tocar del castell de Sant Ferran i un traçat de 14 quilòmetres de via, que enllaçarà amb el traçat cap a Portbou, entre altres. L'actuació podria costar uns 150 milions d'euros. Figueres és i té un gran motor i ja no es pot encantar.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 03-05-2023, Pàgina 8

-El Punt Avui. Nacional 03-05-2023, Pàgina 10

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/2284368-un-tren-per-figueres.html>